

предметъ, но бы живѣлъ само съ явленія-та, съ часты-тѣ, кое-то е невозможно. —

Въ всички-тѣ аналитически науки упознава се взаимно-то съдѣйствіе на анализъ-тѣ и синтезъ-тѣ. Тѣй сѣщо и въ практическій животъ, всичко се върши спорядъ синтетическѣ-тѣ и аналитическѣ-тѣ методѣ. Естествена-та исторія на примѣръ описва челоуѣцы-тѣ спорядъ явленія-та имъ различно: нравственно, вещественно и проч: — това е *аналитически*; или пакъ она учреждава класеотвореніе на различни-тѣ челоуѣци — това е *синтетически*. Подобно и единъ зидарь (дюлгеринъ) кога прави една кѣща: дѣла дѣски, прави стѣны, врата, прозорцы и проч: — това е *аналитически*; но да начертае планъ-тѣ на кѣща-та и да дѣйствова спорядъ него при устройство-то на кѣща-та: — това е *синтетическа работа*. Въобще, толкова е трудно и невозможно почти да си представимъ анализъ-тѣ безъ синтезъ-тѣ и синтезъ-тѣ безъ анализъ-тѣ; колкото е удивително и безрасудно да употребяваме средства безъ никаквѣ цѣль или да дѣйствоваме безъ никаквѣ побудителнѣ причинѣ.

За методическо-то разчленванье на една система.

§. 73.

До сега мы хортувахмы за системѣ-тѣ и за нейно-то построеніе въобще, но туй не е доволно; мы смы длѣжни ёще да разгѣдамы: отъ що состои една система, *кои сѣ нейни-шѣ членове*, и *каково ошноженіе шѣ имашь помежду си?* — Когато сирѣчь мы искамы да развиемъ идея-тѣ одного предмета въ